

[Gisselbæk.]

og naar Undersøgelsens Resultat foreligger, bør Ministeren paa en eller anden Maade gøre Rigsdagen bekendt dermed.

Ellinger: Til den højtærede Minister skal jeg først bemærke, at han selv i sin Fremsettelsestale fremhævede, hvad der staar i Lovforslagets § 1, nemlig den Mulighed, at Loven slet ikke kommer til Virksomhed, idet der nemlig ikke er fuldstændig Enighed mellem de to Parter; den skal først opnaas. Ministeren har ogsaa udtalt i Folketinget, at der er nogenlunde Enighed mellem de to Parter, og saa siger Ministeren, at naar der er nogenlunde Enighed mellem Parterne, saa er denne nogenlunde Enighed af langt større Vigtighed, end om Rigsdagen har en Uge mere eller mindre til Behandling af Lovforslaget. Det er det, jeg har paatalt som en flot Bemærkning. Hvis den højtærede Minister vil sige, at der ikke er rigtig Mening i, hvad han har sagt, kan jeg tiltræde dette; flot er imidlertid Bemærkningen.

Det er heller ikke nok, at de to Parter er nogenlunde enige. Rigsdagen maa ogsaa nogenlunde være paa det rene med det Grundlag, der findes i det foreliggende Lovforslag. Jeg har før nævnt et Par Punkter, nemlig i §§ 6 og 8, som det nok kunde have sin Interesse at vide Besked med, bl. a. Spørgsmaalet om, hvorledes de i § 8 anførte 7 pCt. er kommet frem. Men disse og andre Spørgsmaal, der indeholdes i det foreliggende Lovforslag, som jo ikke de to Parter skal vedtage saa „nogenlunde“, men som Rigsdagen skal vedtage, disse Spørgsmaal burde være ordentligt oplyst for dem, der skal vedtage Loven. Det kan altsaa ikke ske nu, vi har Kniven paa Struben, og der er ikke noget ved det at gøre. Men vi for vort Vedkommende kan ikke være med, vi vil undlade at stemme.

Jeg maa dernæst tilføje, at jeg ikke kan være tilfreds med Ministerens Udtalelse om, at foreløbig har han ladet Spørgsmaalet ligge om en nærmere Undersøgelse af, hvad der er foregaaet, idet man, hvis der nu skulde komme noget frem, altid kan tage dette Spørgsmaal op. Saa ved vi, at saa sker der ingenting, det ved Ministeren lige saa godt som jeg. Nej, naar det erkendes, selv af Repræsentanter for Regeringspartierne, at der utvivlsomt er noget her at sige baade paa det ene og paa det andet Punkt, maa vi kræve, at Ministeren anstiller en saadan Undersøgelse. Ministeren synes ikke at ville det og vil maaske ogsaa sige: Nej, jeg vil ikke. Ja, saa kan det være naturligt for

Landstinget at tage under Overvejelse, hvorvidt det vil være rigtigt at bringe Grundlovens § 45 i Anvendelse, efter hvilken et Ting kan nedsætte en parlamentarisk Kommission, som kan foranstalte en saadan Undersøgelse. Men der er al mulig Grund for Ministeren til, naar der er Tale om en Lovgivning af denne Art, hvor saa store Interesser staar paa Spil, at iværksætte Undersøgelsen, og Ministeren maa selv, ja, alle maa være interesserede i, at en Undersøgelse foretages til Bunds, naar der i det hele taget er Tvivl om, at alt er gaaet rigtigt for sig, saadan som det skal — naturligvis ikke ved tilfældige Fejltrin, som er menneskelige, det er en anden Ting. Men alle er interesserede i, at en Undersøgelse foretages til Bunds, og at den foretages hurtigst muligt.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Det er meget rigtigt, som den ærede Ordfører for Venstre (Gisselbæk) udtalte, at den Bestyrelse, der nu vælges, vælges til at lede Foreningen i den kommende Tid, og at den ikke er nogen Undersøgelseskommission, det er klart. Men det, jeg gjorde opmærksom paa, var, at i denne Bestyrelse kommer der nu til at sidde Repræsentanter for dem, som det er gaaet ud over, hvis der er foregaaet Ting i Ledelsen af denne Forening, som er uforvarselige. Ja, det er jo ikke et tilstrækkelig stærkt Udtryk for det, der skulde være Tale om i saa Henseende, for det er meget rigtigt, som det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Ellinger) udtalte, at der er ikke Spørgsmaal om, hvorvidt der er grebet fejl i den ene eller den anden Situation, saadan som det kan ske i en Forening. Hvis der altsaa virkelig skulde være foregaaet Ting, som er ulovlige — jeg gaar ud fra, at det er det, de ærede Medlemmer tænkte paa —, kan jeg ikke tænke mig, at nogen i højere Grad faar Lejlighed til at vide dette end den Bestyrelse, der nu udpeges, og hvori de, som saadanne Ulovligheder eventuelt er gaaet ud over, er saa stærkt repræsenteret.

Jeg maa sige til de ærede Medlemmer, at Indenrigsministeriet ikke kan indlade sig paa nu at nedsætte eller foranledige, at et andet Ministerium nedsætter en Undersøgelseskommission af den ene eller den anden Art. Hvis der havde været en Tilsynslovgivning for Hypotekforeninger, som Ministeriet maatte mene var overtraadt, maatte Ministeriet gribe ind. Men saafremt Ministeriet under de nuværende Forhold skulde gaa til en Undersøgelse af den Art, den ærede Ordfører for det konservative